

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gruodžio 19 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Mokesčių teisės aktų suderinimas – Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema – Direktyva 2006/112/EB – Speciali kelionių agentūroms skirta schema – Apgyvendinimas iš kito apmokestinamojo asmens išsinuomotame atostogų būste – Papildomos paslaugos – Pagrindinis ar pagalbinis paslaugos pobūdis – Lengvatinis mokesčio tarifas – Kelionių agentūros savo vardu teikiamos apgyvendinimo paslaugos“

Byloje C-552/17

dėl 2017 m. rugpjūčio 3 d. *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2017 m. rugsėjo 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Alpenchalets Resorts GmbH

prieš

Finanzamt München Abteilung Körperschaften

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis septintosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (pranešėjas) ir C. Vajda,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2018 m. liepos 11 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Alpenchalets Resorts GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* M. Laukemann ir E. Meilinger,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir R. Kanitz,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir M. Noort,
- Europos Komisijos, atstovaujamos N. Gossement ir B.-R. Killmann,

susipažinęs su 2018 m. rugsėjo 5 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos

direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, toliau – PVM direktyva) 98 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 306 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Alpenchalets Resorts GmbH* (toliau – *Alpenchalets*) ir *Finanzamt München* (Miuncheno mokesčių inspekcija, Vokietija) ginčą dėl apgyvendinimo atostogų bėste paslaugų apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal PVM direktyvos VIII antraštinės dalies „Tarifai“ 98 straipsnio 1 ir 2 dalis valstybės narės gali taikyti vieną arba du lengvatinius tarifus; lengvatiniai tarifai taikomi tik šios direktyvos III priede nustatytiems kategorijoms priklausančių prekių tiekimui ar paslaugų teikimui.

4 Šio III priedo „Prekių ir paslaugų, kurias tiekiant ir teikiant gali būti taikomi 98 straipsnyje nurodyti lengvatiniai tarifai, sąrašas“ 12 punkte numatyta:

„viešbučių ir panašių staigų teikiamos apgyvendinimo paslaugos, įskaitant apgyvendinimą per atostogas ir stovyklaviečių ar namelių autopriekabų stovėjimo vietų nuomą;

<...>“

5 PVM direktyvos XII antraštinės dalies „Specialios schemos“ 3 skyriaus „Speciali kelionių agentūroms skirta schema“ 306 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šį skyrį valstybės narės taiko specialią PVM schemą kelionių agentūrų sandoriams, kai jos sandorius su keleiviais sudaro savo vardu ir teikdamos kelionių paslaugas naudojasi kitą apmokestinamąjį asmenį tiekiamomis prekėmis ir teikiamomis paslaugomis.

Ši speciali schema netaikoma kelionių agentūroms, kai jos užsiima vien tarpininkavimo veikla ir kurioms taikomas 79 straipsnio pirmos pastraipos c punktas siekiant apskaituoti apmokestinamąjį vertę.

2. Taikant šį skyrį kelionių organizatoriai laikomi kelionių agentūromis.“

6 Šios direktyvos 307 straipsnyje numatyta:

„Kelionių agentūrų 306 straipsnyje nustatytomis sąlygomis vykdomi su kelione susiję sandoriai laikomi viena paslauga, kurią keleiviui suteikia kelionių agentūra.

Viena paslauga apmokestinama valstybėje narėje, kurioje kelionių agentūra yra įsteigusi savo verslą ar turi nuolatinį padalinį, iš kurio ji teikia paslaugas.“

7 Minėtos direktyvos 308 straipsnyje nurodyta:

„Kelionių agentūros suteiktos atskiros paslaugos apmokestinamoji vertė ir kaina be PVM, kaip nustatyta 226 straipsnio 8 punkte, yra kelionių agentūros marža, t. y. visos sumos be PVM, kuri turi sumokėti keleivis, ir kelionės agentūros patirtą faktinį išlaidų įsigyjant kitą apmokestinamąjį asmenį tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas, kai tokie sandoriai sudaromi tiesioginei keleivio naudai, skirtumas.“

8 PVM direktyvos 309 straipsnyje nustatyta:

„Jei kelionių agentūros kitiems apmokestinamiesiems asmenims pavesti atlikti sandoriai vykdomi

už [S?jungos] rib?, kelioni? agent?ros atliekamas paslaug? teikimas laikomas tarpininkavimo veikla, kuri neapmokestinama pagal 153 straipsn?.

Jei sandoriai vykdomi ir [S?jungos] viduje, ir už jos rib?, neapmokestinama gali b?ti tik ta kelioni? agent?ros paslaugos dalis, kuri yra susijusi su sandoriais už [S?jungos] rib?.

9 PVM direktyvos 310 straipsnyje numatyta:

„PVM, kur? kelioni? agent?rai apskai?iuoja kiti apmokestinamieji asmenys už 307 straipsnyje nurodytus sandorius, sudaromus tiesioginei keleivio naudai, n?ra atskaitomas ir negr?žinamas nei [n?] vienoje valstyb?je nar?je.“

Vokietijos teis?

10 2005 m. vasario 21 d. *Umsatzsteuergesetz* (Apyvartos mokes?io ?statymas, *BGBI.* I, p. 386), iš dalies pakeisto 2009 m. gruodžio 22 d. ?statymu (*BGBI.* I, p. 3950) (toliau – PVM ?statymas), 12 straipsnyje „Mokes?io tarifai“ nustatyta:

„1. Visiems apmokestinamiesiems sandoriams taikomas 19 % j? apmokestinamosios vert?s (10, 11 straipsniai, 25 straipsnio 3 dalis ir 25a straipsnio 3 ir 4 dalys) mokes?io tarifas.

2. Mokestis sumažinamas iki 7 % šiems sandoriams:

<...>

11) gyvenam?j? ir miegam?j? patalp?, kurias prekybininkas teikia trumpalaikiam kit? asmen? apgyvendinimui, nuomai ir trumpalaikiai poilsio stovykl? nuomai. Pirmasis sakiny s netaikomas paslaugoms, kurios n?ra skirtos tiesiogiai nuomai, net jei už jas atlyginama nuomos mokes?iu.“

11 To paties ?statymo 25 straipsnyje „Kelioni? paslaug? apmokestinimas“ nustatyta:

„1. Šios nuostatos taikomos prekybininko teikiamoms kelioni? paslaugoms, kurios n?ra skirtos gav?jo verslui, kai prekybininkas teikia šias paslaugas gav?jui savo vardu ir naudodamasis tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugomis. Prekybininko teikiama paslauga laikytina kita paslauga. Jei kelion?s metu prekybininkas teikia gav?jui kelet? šios r?šies paslaug?, jos laikomos vientisa kita paslauga. Kitokios paslaugos teikimo vieta nustatoma pagal 3a straipsnio 1 dal?. Tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugos yra tre?i?j? asmen? prek? tiekimas ir kitokios paslaugos, suteikiamos tiesiogiai keleivi? naudai.

2. Kita paslauga neapmokestinama, jeigu su ja susijusios tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugos yra teikiamos tre?i?j? valstybi? teritorijoje. Prekybininkas turi ?rodyti, kad tenkinama atleidimo nuo mokes?io s?lyga. *Bundesministerium der Finanzen* (Federalin? finans? ministerija), gavusi *Bundesrat* (aukštieji parlamento r?mai) pritarim?, gali nutarimu nustatyti, kokia tvarka prekybininkas turi pateikti š? ?rodym?.

3. Kitos paslaugos vert? yra paslaug? gav?jo perkant paslaug? sumok?tos sumos ir prekybininko už išankstines kelion?s paslaugas sumok?tos sumos skirtumas. Prid?tin?s vert?s mokestis ne?traukiamas ? apmokestinam?j? vert?. Prekybininkas gali nustatyti ne kiekvienos atskiros paslaugos, o paslaug? grupi? arba vis? per apmokestinam?j? laikotarp? suteikt? paslaug? apmokestinam?j? vert?.

4. Nukrypstant nuo 15 straipsnio 1 dalies, prekybininkui draudžiama kaip pirkimo PVM atskaityti mokesčio sumas, jam atskirai priskaitytas už trečiojo asmens kelionių paslaugas, taip pat pagal 13b straipsnį mokėtinas mokesčio sumas. Tai neturi įtakos kitoms 15 straipsnio nuostatoms.

<...>“

Pagrindinis byla ir prejudiciniai klausimai

12 2011 m. *Alpenchalets* nuomojosi būstą Vokietijoje, Austrijoje ir Italijoje iš jo savininkų ir vėliau jį savo vardu išnuomodavo privatiems klientams kaip atostogų būstą. Be apgyvendinimo, šios paslaugos apimtą būsto valymą, o tam tikrais atvejais – skalbimo ir bandelių pristatymo paslaugas.

13 *Alpenchalets* apskaitavo PVM remdamasi savo pelno marža, kaip numatyta PVM įstatymo 25 straipsnyje, taikomame kelionių paslaugoms, ir taikė standartinį mokesčio tarifą. Vėliau 2013 m. gegužės 6 d. raštu ji paprašė pakeisti mokestinį vertinimą ir taikyti lengvatinį PVM tarifą, numatytą PVM įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje. Miuncheno mokesčių inspekcija atmetė šį prašymą.

14 *Alpenchalets* pateikė skundą *Finanzgericht* (Finansų teismas, Vokietija); šis skundas atmetė tuo pagrindu, kad pagal PVM įstatymo 25 straipsnį nagrinėjamos kelionių paslaugoms buvo taikomas pelno maržos apmokestinimas, o lengvatinio mokesčio tarifo nebuvo galima taikyti, nes kelionės paslaugų teikimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, nebuvo įtrauktas į šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nustatytą lengvatinį PVM tarifą sraš.

15 Norėdama užginėti šį sprendimą, *Alpenchalets* kreipėsi į *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija).

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, pirma, jog iš 1992 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435) matyti, kad speciali kelionių agentūroms skirta schema taikoma kelionių agentūros paslaugoms, kurios apsiriboja apgyvendinimu. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pripažįsta, kad tas sprendimas buvo patvirtintas vėlesnėje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, tačiau teiraujasi, ar toks požiūris neturėtų būti persvarstytas atsižvelgiant į 2007 m. birželio 21 d. Sprendimą *Ludwig* (C-453/05, EU:C:2007:369), kuriame daromas skirtumas tarp pagrindinių ir pagalbinių paslaugų.

17 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad būtina patikrinti, ar jo nagrinėjamoje byloje galima būtų taikyti lengvatinį PVM tarifą, nors pagal PVM direktyvos 306 straipsnį kelionių agentūros sandoriai turi būti vertinami atskirai ir dėl tokio pobūdžio jiems netaikomas šios direktyvos III priedas. Anot šio teismo, kadangi atostogų būsto nuomai, kuriai netaikoma speciali kelionių agentūroms skirta schema, nustatytas lengvatinis PVM tarifas, tokį pat lengvatinį tarifą galima būtų leisti taikyti panašiai paslaugai, patenkančiai į nurodytą specialią schemą.

18 Šiomis aplinkybomis *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar paslaugai, kurią iš esmės sudaro atostogų būsto suteikimas ir kurios papildomi elementai laikytini tik pagrindinę paslaugą papildančia paslauga, remiantis 1992 m. lapkričio 12 d. Sprendimu *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435), taikoma pagal PVM direktyvos 306 straipsnį kelionių agentūroms numatyta speciali schema?

2. Jei pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar šiai paslaugai, be specialios schemos,

numatytos pagal PVM direktyvos 306 straipsnį kelionių agentūroms, gali būti taikomas lengvatinis mokesčio tarifas už apgyvendinimą per atostogas, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 98 straipsnio 2 dalį, siejamą su III priedo 12 punktu“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

19 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 306–310 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad speciali kelionių agentūroms skirta schema taikoma kelionių agentūros teikiamai atostogų būsto, kurį ji išsinuomojo iš kito apmokestinamojo asmens, suteikimo paslaugai arba tokiai paslaugai kartu su papildomomis pagalbinėmis paslaugomis.

20 Visų pirma pažymėtina, kad pagal PVM direktyvos 306 straipsnį ši speciali schema taikoma vieninteliu atveju – kai kelionei organizuoti kelionių agentūros naudojasi iš kitų apmokestinamųjų asmenų įsigytais prekėmis ir paslaugomis (šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 25 d. Sprendimo *Kozak*, C-557/11, EU:C:2012:672, 18 ir 21 punktus).

21 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nėra jokių duomenų apie tai, ar nekilnojamojo turto savininkai ar valdytojai, kurie išnuomojo atostogų būstą *Alpenchalets*, yra ar nėra PVM mokėtojai.

22 Teisingumo Teismas gali atsakyti į pirmąjį klausimą, tik jeigu šie savininkai ar valdytojai turi „PVM mokėtojų“ statusą, o tai turi išsiaiškinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

23 Kaip matyti iš PVM direktyvos 306 straipsnio teksto ir iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, speciali kelionių agentūroms skirta schema taikoma tik tuo atveju, kai kelionei surengti kelionių agentūra naudojasi trečiųjų asmenų prekėmis ir paslaugomis, o tai reiškia, kad jos pačios paslaugoms, t. y. paslaugoms, kurios nebuvo įsigytos iš trečiųjų asmenų, o buvo suteiktos pačios agentūros, ši schema netaikoma (šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 25 d. Sprendimo *Kozak*, C-557/11, EU:C:2012:672, 18, 21, 23 ir 27 punktus).

24 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nurodyta vienos paslaugos taisyklė, įtvirtinta 2007 m. birželio 21 d. Sprendimo *Ludwig* (C-453/05, EU:C:2007:369) 18 punkte, kuri taikoma bendrosios PVM teisės srityje, negali daryti įtakos šios srovos vertinimui, atsižvelgiant į specialią kelionių agentūrų sandoriams taikomą PVM schemą (šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 25 d. Sprendimo *Kozak*, C-557/11, EU:C:2012:672, 24 punktą).

25 Dėl šios specialios schemos taikymo iš trečiųjų asmenų išsinuomoto atostogų būsto suteikimo paslaugai primintina, kad, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, 1992 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435) 23 ir 24 punktuose Teisingumo Teismas konstatavo, kad ši speciali schema gali būti taikoma tik kelionių agentūros teikiamai apgyvendinimo paslaugai. Iš tiesų, siekdamas patenkinti klientų poreikius, kelionių agentūros siūlo labai įvairius atostogų ir kelionių paslaugų paketus, kurie leidžia keliautojui jo paties pasirinktomis sąlygomis derinti transporto, apgyvendinimo ir bet kurias kitas šio žmonių teikiamas paslaugas. PVM direktyvos 306 straipsnio netaikymas kelionių agentūros teikiamoms paslaugoms vien tuo pagrindu, kad jos apima tik apgyvendinimą, lemtų sudėtingą mokesčių sistemą, pagal kurią taikytinos PVM taisyklės priklausytų nuo kiekvienam keliautojui teikiamų paslaugų sudedamųjų dalių. Tokia mokesčių sistema prieštarautų šios direktyvos tikslams.

26 Ši jurisprudencija buvo patvirtinta keliais Teisingumo Teismo sprendimais.

27 Byloje *MyTravel* (2005 m. spalio 6 d. sprendimas, C-291/03, EU:C:2005:591) kelionių agentūra teikė atostogų paslaugų paketus, kurie apėmė apgyvendinimą ir vežimą agentūros nuosavomis transporto priemonėmis. Kaip matyti iš to sprendimo 19 punkto, buvo būtina paskirstyti paslaugų paketo kainą, išskiriant paslaugas, kurioms taikoma speciali schema, ir paties kelionių agentūros teikiamas paslaugas. Pritaikęs šį paskirstymą, Teisingumo Teismas pripažino, kad speciali schema gali būti taikoma tik apgyvendinimo paslaugoms.

28 Iš 2005 m. spalio 13 d. Sprendimo *I St* (C-200/04, EU:C:2005:608) 29 punkto matyti, kad speciali kelionių agentūroms skirta schema taikoma tikio subjektui, kuris už nustatyto dydžio užmokestį savo klientams kartu su jo paties teikiamomis kalbų mokymo ar lavinimo paslaugomis siūlo iš kitų apmokestinamųjų asmenų pasigytas paslaugas, kaip antai nuvežimą į paskirties valstybę ir (arba) apgyvendinimą joje. Jungtukai „ir (arba)“ rodo, kad vienos iš šių paslaugų savaime gali pakakti tam, kad būtų taikoma nurodyta speciali schema.

29 2010 m. gruodžio 9 d. Sprendime *Minerva Kulturreisen* (C-31/10, EU:C:2010:762, 21 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 26 straipsnyje (jo nuostatos atkartotos PVM direktyvos 306 straipsnyje) tvirtinta speciali schema netaikoma jokiai kelionių agentūros teikiamai paslaugai, nesusijusiai su kelione, kelionių agentūros teikiama apgyvendinimo atostogų būsena paslauga patenka į šio 26 straipsnio taikymo sritį, net jei ši paslauga apima tik apgyvendinimą ir neapima vežimo.

30 2012 m. kovo 1 d. Nutartis *Star Coaches* (C-220/11, EU:C:2012:120) neleidžia daryti kitokios išvados.

31 Pirma, šios nutarties 20 punkte Teisingumo Teismas aiškiai patvirtino jurisprudenciją, grindžiamą 1992 m. lapkričio 12 d. Sprendimu *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435).

32 Antra, toje byloje Teisingumo Teismas tik konstatavo, kad tikio subjekto teikiamoms vežimo paslaugoms negali būti taikomas PVM direktyvos 306 straipsnis, jeigu jos buvo suteiktos per subrangovą ne patiam keliautojui, o kelionių agentūroms ir jeigu vežėjas neturi jokių kitų požymių, leidžiančių prilyginti jo paslaugas kelionių agentūros turistinių kelionių organizatoriaus paslaugoms.

33 Kadangi vien aplinkybės, kad kelionių agentūra teikia apgyvendinimo atostogų būsena paslaugą, pakanka tam, kad būtų taikoma PVM direktyvos 306–310 straipsniuose numatyta speciali schema, kartu su šiuo apgyvendinimu galbūt vykdomo kitų prekių tiekimo ar paslaugų teikimo svarba negali turėti tokios nagrinėjamo atvejo teisiniam kvalifikavimui, t. y. pripažinimui, kad taikoma speciali kelionių agentūroms skirta schema.

34 Taigi nėra būtina nagrinėti, prireikus atsižvelgiant į 2007 m. birželio 21 d. Sprendimu *Ludwig* (C-453/05, EU:C:2007:369) grindžiamą jurisprudenciją, ar kelionių agentūros teikiamas apgyvendinimo paslaugas lydintis nurodytas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra pagrindinis ar pagalbinis paslauga.

35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį klausimą reikia atsakyti: PVM direktyvos 306–310 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tiek kelionių agentūros atskirai vykdomas atostogų būsena, kurį ji išsinuomojo iš kito apmokestinamojo asmens, suteikimas, tiek toks atostogų būsena suteikimas kartu teikiant papildomas paslaugas, neatsižvelgiant į jų svarbą, yra viena paslauga,

kuriai taikoma speciali kelioni? agent?roms skirta schema.

D?I antrojo klausimo

36 Antruoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 98 straipsnio 2 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad kelioni? agent?ros teikiamai paslaugai, kuri? sudaro apgyvendinimas atostog? b?ste, patenkantis ? PVM direktyvos 307 straipsnio taikymo srit?, gali b?ti taikomas pirmojoje nuostatoje numatytas lengvatinis mokes?io tarifas arba vienas iš lengvatini? tarif?.

37 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis paties 307 straipsnio tekstu, kelioni? agent?ros šios direktyvos 306 straipsnyje nustatytomis s?lygomis vykdomi su kelione susij? sandoriai mokestiniu poži?riu laikomi viena paslauga, kuri? kelioni? agent?ra suteikia keleiviui. Iš to matyti, jog d?I to, kad apgyvendinimo atostog? b?ste paslaugai taikoma speciali kelioni? agent?roms skirta schema, jos mokestin? vertinim? lemia ne apgyvendinimui atostog? b?ste nustatytos taisykl?s, o PVM direktyvoje ?tvirtinta speciali schema, skirta kelioni? agent?ros teikiamai vienai paslaugai.

38 Be to, konstatuotina, kad pagal 98 straipsnio 2 dal? lengvatinis tarifas gali b?ti taikomas tik PVM direktyvos III priede nustatytoms kategorijoms priklausan?i? preki? tiekimui ar paslaug? teikimui.

39 Ta?iau kelioni? agent?ros teikiamos vienos paslaugos, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 307 straipsn?, šiame s?raše n?ra.

40 Vadinasi, PVM direktyvos 98 straipsnio 2 dalyje numatytas lengvatinis tarifas netaikomas apgyvendinimo atostog? b?ste paslaugoms, kurioms taikoma speciali kelioni? agent?roms skirta schema.

41 Taigi ? antr?j? klausim? reikia atsakyti: PVM direktyvos 98 straipsnio 2 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad kelioni? agent?ros teikiamai paslaugai, kuri? sudaro apgyvendinimas atostog? b?ste, patenkantis ? šios direktyvos 307 straipsnio taikymo srit?, negali b?ti taikomas pirmojoje nuostatoje numatytas lengvatinis mokes?io tarifas arba vienas iš lengvatini? tarif?.

D?I bylin?jimosi išlaid?

42 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?I prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 306–310 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad tiek kelioni? agent?ros atskirai vykdomas atostog? b?sto, kur? ji išsinuomojo iš kito apmokestinamojo asmens, suteikimas, tiek toks atostog? b?sto suteikimas kartu teikiant papildomas paslaugas, neatsižvelgiant ? j? svarb?, yra viena paslauga, kuriai taikoma speciali kelioni? agent?roms skirta schema.**

2. **Direktyvos 2006/112 98 straipsnio 2 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad kelioni? agent?ros teikiamai paslaugai, kuri? sudaro apgyvendinimas atostog? b?ste, patenkantis ? šios direktyvos 307 straipsnio taikymo srit?, negali b?ti taikomas pirmojoje nuostatoje numatytas lengvatinis mokes?io tarifas arba vienas iš lengvatini? tarif?.**

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių?.